

Ikt. sz.: NJB/23-2/2016.

NJB-9/2016. sz. ülés
(NJB-32/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti bizottságának**
2016. október 5-én, szerdán, 10 óra 08 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 567. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	6
<i>A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló T/12179. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Vitához kapcsolódó bizottság)</i>	7
<i>Dr. Völner Pál szóbeli kiegészítése</i>	7
<i>Határozathozatalok</i>	7
<i>A terhességmegszakítások jelentőségének érzékeltetése érdekében szükséges intézkedés bevezetéséről szóló H/11076. számú határozati javaslat (Dúró Dóra (Jobbik) képviselő önálló indítványa)</i>	8
<i>Dúró Dóra előterjesztése</i>	8
<i>Hozzászólások</i>	10
<i>Dúró Dóra válasza</i>	17
<i>A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló T/11158. számú törvényjavaslat (Varju László (független) képviselő önálló indítványa)</i>	19
<i>Hozzászólások és határozathozatal</i>	19
<i>A falugondnoki és tanyagondnoki szolgáltatás támogatásának növeléséről szóló H/11188. számú határozati javaslat (Rig Lajos (Jobbik) képviselő önálló indítványa)</i>	19
<i>Rig Lajos szóbeli kiegészítése</i>	19
<i>Hozzászólások</i>	20
<i>Rig Lajos válasza</i>	22
<i>Visszatérés a H/11076. számú határozati javaslatról szóló döntéshez</i>	22
<i>A gyermek sérelmére elkövetett testi, lelki vagy szexuális bántalmazás hatékony megelőzése érdekében szükséges intézkedésekről szóló H/12075. számú határozati javaslat (Bangóné Borbély Ildikó, Korózs Lajos, Heringes Anita (MSZP) képviselők önálló indítványa)</i>	22
<i>Bangóné Borbély Ildikó előterjesztése</i>	22
<i>Hozzászólások</i>	23

<i>Bangóné Borbély Ildikó válaszai</i>	25
<i>Határozathozatal</i>	26
<i>Egyebek</i>	26

Napirendi javaslat

1. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12179. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
2. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:
  - a) A terhesség-megszakítások jelentőségének érzékeltetése érdekében szükséges intézkedés bevezetéséről szóló határozati javaslat (H/11076. szám)
(Dúró Dóra (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
  - b) A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11158. szám)
(Varju László (független) képviselő önálló indítványa)
  - c) A falugondnoki és tanyagondnoki szolgáltatás támogatásának növeléséről szóló határozati javaslat (T/11188. szám)
(Rig Lajos (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
  - d) A gyermek sérelmére elkövetett testi, lelki vagy szexuális bántalmazás hatékony megelőzése érdekében szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/12075. szám)
(Bangóné Borbély Ildikó, Korózs Lajos és Heringes Anita (MSZP) képviselők önálló indítványa)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz), a bizottság elnöke
Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Bene Ildikó (Fidesz), a bizottság alelnöke
Vágó Sebestyén (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Zombor Gábor (Fidesz)
Harrach Péter (KDNP)
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)
Ander Balázs (Jobbik)
Rig Lajos (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Korózs Lajos (MSZP) Bangóné Borbély Ildikónak (MSZP)
Kovács Sándor (Fidesz) dr. Bene Ildikónak (Fidesz)
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz) dr. Kovács Józsefnek (Fidesz)
Révész Máriusz (Fidesz) dr. Zombor Gábornak (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) Harrach Péternek (KDNP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt, a bizottság főtanácsadója

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Völner Pál államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Dúró Dóra (Jobbik) országgyűlési képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 08 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Sok szeretettel köszöntök mindenkit a mai Népjóléti Bizottság ülésén. Külön köszöntöm Völner Pál államtitkár urat, aki megjelent személyesen a bizottsági ülésünkön, köszönjük szépen.

A mai bizottságunk határozatképes, és szeretném ismertetni a helyettesítéseket még a napirend elfogadása előtt. Korózs Lajost helyettesíti Bangóné Borbély Ildikó, Kovács Sándort helyettesíti dr. Bene Ildikó, dr. Molnár Ágnes képviselőtársunkat Kovács József alelnök úr helyettesíti, Révész Máriusz képviselőtársunkat Zombor Gábor képviselőtársunk helyettesíti és Tapolczai Gergely képviselőtársunkat pedig Harrach Péter helyettesíti, tehát a bizottság határozatképes.

Engedjék meg, hogy napirend előtt hadd tájékoztassam a bizottság tagjait arról, hogy egyeztetéseket folytattam a minisztériummal, az Emberi Erőforrások Minisztériumával annak érdekében, hogy miniszteri biztosok, illetve államtitkárok eljőjenek a bizottsági ülésünkre és tájékoztassanak bennünket az ő témájukba vágó fejleményekről és arról, hogy milyen feladatokat látnak el és végeztek el ez idáig.

Október 19-én, szerdai napon: Fűrész Tünde, az Emberi Erőforrások Minisztériumából jön el hozzánk, és a bölcsődei rendszer átalakításával kapcsolatosan fog tájékoztatni bennünket miniszteri biztos asszony.

2016. november 16-án, szintén szerdai bizottsági napunk: Czeizel Barbara, az Emberi Erőforrások Minisztériumának miniszteri biztos, ő a korai intervencióért felelős - ő fog bennünket tájékoztatni arról, hogy mit végzett és milyen feladatok állnak még előttünk.

2016. november 30-án, szintén szerdai nap, bizottsági napunk: Langerné Victor Katalin, az Emberi Erőforrások Minisztériumának a társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár helyettese fog eljönni a bizottsági ülésünkre; ugye, itt a „Biztos Kezdet” házokról lesz szó, részleteket fogunk megtudni arról, hogy hol tart a program és még milyen feladatok állnak előttünk.

Október 19-én Ónodi-Szűcs Zoltán egészségügyért felelős államtitkár úr fog eljönni, a kórházi fertőzések lesznek a téma. Bizonyára emlékeznek képviselőtársaink, hogy még a nyári szünet előtt ez téma volt, és akkor ígéretet kaptunk arra, hogy ha kezdődik az őszi szezón, parlamenti szezón, akkor államtitkár úr eljön és tájékoztatja a bizottság tagjait a kórházi fertőzések állásáról, hogy mit sikerült az óta tenni a cél érdekében.

Miniszteri meghallgatást is kezdeményeztem, hiszen ez feladatunk is. Itt egy tervezett időpontot tudok önöknek mondani, valószínűleg december 1-jén, csütörtökön, tehát a menetrendünktől eltérően nem szerdán, hanem csütörtökön fog dr. Balog Zoltán miniszter úr ellátogatni hozzánk és beszámolni a bizottság számára. Köszönöm szépen, ennyi volt a napirend előtti tájékoztató.

Kérdezem, ki az, aki a mai bizottsági ülés napirendjét elfogadja. (Szavazás.) Volt-e aki nem támogatja, nem fogadja el? Volt-e tartózkodás? Megállapítom, hogy a bizottság mai napirendjét egyhangúan elfogadta a bizottság.

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló T/12179. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Vitához kapcsolódó bizottság)

Az első napirendi pont tárgyalása következik, amely a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitája.

A részletes vita első szakaszát megnyitom, melynek keretében a bizottság megvizsgálja, hogy a törvényjavaslat általunk tárgyalt rendelkezései megfelelnek-e a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

És nem csak Völner Pál államtitkár urat köszöntöm, hanem a megjelent munkatársait is, és elsőként átadom államtitkár úrnak a szót.

Dr. Völner Pál szóbeli kiegészítése

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Maga az előterjesztés a börtönsúfoltság enyhítéséről szól, hogy milyen jogszabályi intézkedéseket tettünk. Bár ez egy összetett lépéssorozat, hiszen a börtönférőhelyek bővítése - aminek a BM a gazdája -, ugyanúgy beletartozik ebbe a csomagba. A strasbourgi bíróságnál több ítélet született, illetve most is több ezer ügy halmozódott fel, ahol kifogásolták, hogy a magyarországi börtönben mennyi terület jut egy-egy elítéltnak, és ennek keretében kellett olyan enyhítő intézkedéscsomagot kidolgozni, ami megszünteti a jövőben a strasbourgi bíróság elmarasztaló ítéleteit. Tulajdonképpen hazai hatáskörbe vontuk ezzel az intézkedéscsomaggal, mind a kártérítés lehetőségének a megteremtésével, egyfajta kompenzációval, a reorganizációs szabályokkal. Tehát igazából az egész csomag eredményeképpen le tudjuk zárni ezzel a Strasbourggal folytatott vitáinkat.

Van olyan része, ami főleg a bizottság elé tartozik, az újszülött gyermekeknek, illetve a kiskorú gyermekeknek a fogvatartott anyával történő együttes elhelyezését biztosító intézkedések, ahol a körülmények adottak és a lehetőségek megvannak. Ennek a kibővítése történt. Tehát nemcsak az ott született gyermekek, hanem az egyéves kor alatti gyermekek elhelyezését is lehetővé teszi ez az intézkedéscsomag.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr tájékoztatását. Kérdezem, hogy a bizottság részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nem, akkor a részletes vita menete szerint a képviselői módosító javaslatok megtárgyalása következne, erre azonban most nem kerül sor, mivel nem érkezett a Népjóléti bizottsághoz címzett módosító javaslat. Tehát tökéletes munkát végzett az államtitkárság.

További módosításra irányuló kezdeményezés sem érkezett és amennyiben most sincs ilyen javaslat, akkor a vita ezen szakaszát is lezárom, és határozathozatalok következnek.

Határozathozatalok

Döntenünk kell a részletes vita lezárásáról. Ki az, aki támogatja a részletes vita lezárását? *(Szavazás.)* Tizenhárom igen. Ki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás volt-e? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag döntött arról, hogy lezárjuk a részletes vitát.

Döntenünk kell a jelentés benyújtásáról. Ki az, aki támogatja a részletes vitáról szóló jelentés benyújtását, amely tartalmazza annak megállapítását, hogy a törvényjavaslat általunk tárgyalt rendelkezései megfelelnek a határozati házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak? *(Szavazás.)* Tizenegy igen. Ki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Két tartózkodás mellett a bizottság tehát támogatja a jelentés benyújtását.

A napirendi pont tárgyalását lezárom, és megköszönöm államtitkár úrnak és munkatársainak a jelenlétet. Köszönöm szépen.

A terhességmegszakítások jelentőségének érzékeltetése érdekében szükséges intézkedés bevezetéséről szóló H/11076. számú határozati javaslat (Dúró Dóra (Jobbik) képviselő önálló indítványa)

A második napirendi pont, a terhességmegszakítások jelentőségének érzékeltetése érdekében szükséges intézkedés bevezetéséről szóló határozati javaslat következik. Itt döntenünk kell a tárgysorozatba vételről. A napirendi pont tárgyalását megnyitom, és előterjesztőként köszöntöm Dúró Dóra képviselő asszonyt, akinek meg is adom a szót. Parancsoljon!

Dúró Dóra előterjesztése

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Ez egy emberileg is és politikailag is rendkívül megosztó és kényes kérdés, amelyet érint ez a javaslat, de nagyon bízom benne, hogy a Népjóléti bizottság egy megfelelő fórum arra, hogy erről egy értelmes vitát tudjunk folytatni. Bízom abban, hogy támogatni fogják ezt az előterjesztést, illetve a tárgysorozatba vételét annak érdekében, hogy a plenáris ülésen is sor kerülhessen ennek a vitájára.

A konkrét javaslat kapcsán szeretnék először egy jogszabályi, jogi érvelést bemutatni önöknek, egyrészt, hogy ez hogyan illeszthető be a jelenlegi magyar jogrendszerbe, másrészt, milyen olyan nemzetközi, akár jogalkotási trendek vannak, amelyekhez szintén illeszkedik. Az előterjesztésem második részében szeretnék beszélni arról az értékrendről, amely engem is, illetve még a benyújtás pillanatában Novák Elődöt is - vele közösen nyújtottunk be ezt - arra sarkallt, hogy ezt az előterjesztést megtegyük.

A jelenlegi törvényi szabályozás talán mindannyiuk előtt ismert, de érdemes áttekinteni, hogy hogyan is tudjuk ezt a javaslatot ebbe beilleszteni. Magyarország Alaptörvénye mondja ki azt, hogy a magzati életet a fogantatás pillanatától kezdve védelem illeti, és az a törvény, amely ezt a szabályozást érinti Magyarországon, a magzati élet védelméről szóló törvény. Ezt 1992-ben alkotta meg az Országgyűlés, és talán nem véletlen, hogy ezt az elnevezést használták, illetve nem véletlen, hogy az Alaptörvényben is egy olyan súlyú kérdésként tekintett erre az akkori jogalkotó, hogy külön rendelkezzen erről.

A magzati élet védelméről szóló törvény 9. §-a rendelkezik arról, hogy a terhességmegszakítást megelőzően a magzat megtartása érdekében tájékoztatást kell nyújtani az édesanyának, illetve lehetőleg az édesapának is. Ennek az e) pontja mondja ki azt, hogy a fogantatásról, a magzat fejlődéséről és a terhességmegszakítás veszélyeiről is szükséges tájékoztatni a szülőket, illetve nyilván elsősorban az édesanyát. Ebbe a tájékoztatási kötelezettségbe illeszthető be a mi javaslatunk, illetve az, amiről ez konkrétan szól, hogy a terhességmegszakítást megelőzően, mielőtt az édesanya ezt a végleges döntést meghozza, a magzat szívhangját kötelező legyen meghallgatnia.

Hogyha azt mondja az Alaptörvény is, illetve ez a törvény is, hogy a magzati életkorú gyermeket élőlénynek tekintjük, akkor a tájékoztatásban elsősorban - a mi álláspontunk szerint - azt kell tudatosítani a szülőkben, hogy egy élet sorsáról döntenek. Ezt leginkább úgy tudjuk érzékelteni, hogy a szívhangot érzékeltetjük, tehát ennek a meghallgatására kötelezzék a szülőket.

Ahogy említettem, ez tehát a magyar jogrendszerbe való beillesztésének a lehetősége; másrészt pedig van egy olyan nemzetközi elvárás egyre erőteljesebben az Egyesült Államokban is és az Európai Unióban is, amely a modern betegjogok érvényesülését tűzi ki céljául. A modern betegjogoknak az egyik legfontosabbika a tájékozott beleegyezésen nyugvó döntés meghozatala. A mi álláspontunk szerint úgy tud egy tájékozott beleegyezésen nyugvó döntést meghozni az édesanya, ha megfelelő tájékozottsággal rendelkezik, tehát ennek részeként arról kell minél inkább tudatosítani őt, hogy az életről dönt, egy magzati életkorú gyerek életéről fog döntést hozni.

Ez a javaslat egyébként nem a mi fejünkéből pattant ki, hanem az Emberi Erőforrások Minisztériuma tavaly rendezett egy budapesti demográfiai fórumot. Ezt a fórumot, még így ellenzéki képviselőként is, a legnagyobb elismeréssel kell hogy illessem, és a kormány részéről egy rendkívül fontos kezdeményezésnek kell tekintenem. Maga Orbán Viktor miniszterelnök tartott egy megnyitó beszédet ezen a rendezvényen, és nagyon sok nemzetközi vendég is jelen volt, például Carlos Simon Vasques, a vatikáni családot támogató pápai tanács képviselője. Ő is beszélt a család fontosságáról, illetve azokról a demográfiai trendekről, amelyek egész Európát és Magyarországot is évtizedek óta sújtják. Magyarországon most már a 36. éve folyamatosan csökken a népesség, már több mint egy generációt elvesztegettünk, és ebben a kontextusban is nagyon fontos értelmezni a javaslatunkat.

Ezen a konferencián, rendezvényen szólalt fel Vladimir Gorchev macedón parlamenti képviselő, aki ugyanannak a pártcsaládnak a tagja, mint amelynek a Fidesz, az Európai Néppárthoz kapcsolódik az ő pártja. Ő mondta el előadásában azt, hogy ők Macedóniában - ahol szintén hasonló demográfiai trendek érvényesülnek, mint Magyarországon - hogyan próbálják segíteni a családokat abban, hogy a megfogant gyermekeket megtartsák, és ő a következőt mondta. A kampány mellett, ami a több gyermek vállalására ösztönzi a családokat, továbbra is a hatalmas tömegben végzett abortuszok egy részét meg lehet akadályozni azzal, ha a kormányok kötelezővé teszik az ultrahangvizsgálatot a kisbabájukat elvetetni kívánó nők számára. Azzal ugyanis, hogy a nők meghallják a kisbaba szívhangját, illetve meglátják őt a monitoron, 20 százalékkal eláll a terhességmegszakítástól. Macedóniában 2013 óta él ez a rendszer, és rengeteg kis életet mentett már meg. Magyarországon, ha hasonló nagyságrendű változás történne, mint ami Macedóniában megtörtént ennek a szabályozásnak a bevezetésével, akkor évente majdnem hatezer magzati korú gyermeknek az életét lehetne megmenteni.

Ezek a legfőbb érvek, amiket önök elé szerettem volna tární. Tehát úgy érzem, hogy a javaslat összhangban van azzal a szellemiséggel, amit a magyar jelenlegi jogrendszer magáénak tud, illeszkedik azokba a nemzetközi trendekbe, amelyek mind az Európai Unióban, mind az Egyesült Államokban a betegjogok tekintetében egyre inkább szélesebb körben kapnak támogatást. Illetve a kormány illetékes minisztériuma által szervezett konferencia vendége volt az, aki saját szabályozásukat, saját jó gyakorlatukat tárta ez által Magyarország és a világ elé, és ezt a szabályozást szeretnénk a magyar jogrendszerben is meghonosítani. Köszönöm a figyelmüket.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki kérdezni vagy véleményt formálni az elhangzottakhoz. *(Jelzésre:)*
Bene Ildikó képviselőtársam.

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen és köszönöm szépen képviselő asszonynak az előterjesztést. Azt gondolom, hogy a téma valóban nagyon nehéz téma, és az is biztos, hogy egy nagyon fontos kérdést feszeget. Nyilván elmondhatjuk, hogy csökken az abortuszok száma az elmúlt években, viszont azt is el kell mondjuk, hogy a 20 év alatti fiatalok körében sajnos nem, és ők azok, akik az első babájukat fogják elveszíteni, és utána szembenéznek azokkal a nehézségekkel, amelyek az életük további részében a gyermekvállalásukat megnehezíti.

Viszont nekem vannak kérdéseim, olyan típusú harmonizációs kérdéseim, amit nem tudok hová tenni, mert itt a képviselő asszony is arról beszél, hogy többletjogokat, a tájékoztatáshoz való jognak a kiszélesítését a nők felé, a következő mondat pedig, hogy kötelezni a szülőket erre. Tehát ma az egészségügyi rendszerünkben az önrendelkezéshez való jog egy alapjogként szerepel, a jogszabályban viszont azt olvasom, hogy a nőknek ezt biztosítani, viszont az egészségügyi szakszemélyzetet kötelezni arra, hogy ezt a rendelkezést betartsa.

Viszont azt sem értem, hogy a jogszabályban az van írva az önök javaslatában, hogy az utolsó vizsgálaton elvégzett szívhangvizsgálat, az indoklásban pedig az van, hogy a várandós anya legelső vizsgálatakor elvégzett. Tehát ez azért nagyon fontos kérdés, mert nyilván a protokollok szerint az első vizsgálat alapján megtörténhet az ultrahang, de az utolsó vizsgálat az már mindig a beavatkozást közvetlenül megelőző vizsgálat, ami azért legyünk őszinték - én az indoklást elolvastam, és az van benne, hogy sokszor egy fogászati beavatkozásnak tekintik szinte a súlyosságát tekintve. Én azért a 30 éves orvosi tapasztalatom alapján nagyon sok nővel találkoztam egy belgyógyászati vizsgálat keretében, ami megelőzte - én ezt azért nem így látom. Nyilván van ilyen, nyilván sokfélék vagyunk, én azt gondolom, hogy ez nagyon sok esetben egy nagyon-nagyon súlyos döntés, és ezt az amúgy is nagyon stresszes állapotot, ami kialakul - az utolsó, már közvetlenül a beavatkozás előtt - én ezt nagyon nagy lelki traumának tartom, és nem szeretném azt, hogy a kétségbeesés hozzon olyan döntést, ami esetleg akkor megszületik.

A másik pedig az, hogy nyilván, amikor az első vizsgálat alkalmával történik egy ultrahangvizsgálat, akkor van idő arra, hogy a párok beszéljék meg ezt a döntést. Ahogy ön is mondta, úgy kell azért meghozni, hiszen a súlyát a nő viseli, de azért úgy gondolom, hogy a döntésben a pároknak kell a közös döntést meghozni, és ennek az első vizsgálatától az utolsóig azért van ideje, ha ezt jól előkészítjük.

Amit még szeretnék mondani, ez technikai dolog. A fejlődés során körülbelül a hatodik hét az, amikor lehet ultrahanggal szívhangot detektálni; nagyon sok esetben a szülők már korábban jelentkeznek, nyilván ennek egész más módjai vannak, hogy a terhességet meg lehessen állapítani. És a másik dolog az, hogy ahhoz olyan technikai felszereltség kell, egy sima baby doppel ezt még nem lehet hallani, tehát azért én inkább azt mondom, hogy az ultrahang kép az, amit igazából véve lehet jól kezelni.

Hozott nemzetközi példákat képviselő asszony. Valóban, megnéztem, a 2016-os adatok alapján Amerikának négy tagállama van, ahol kötelező az ultrahang képet megmutatni a hölgynek, akinek joga van, ha nem szeretné a tekintetét elvenni a monitorról; az összes többi tagállamban vagy nem része a protokollnak az ultrahang, vagy része és felajánlható az édesanyának, hogy ezt megnézze. És a macedón

törvényhozásban sem kötelező, hanem ajánlott ennek a képnek az édesanyának történő bemutatása.

Tehát én azt gondolom, hogy azt az utat, amit képviselő asszony elindított, azt érdemes végiggondolni. De én azt gondolom, hogy tisztázni kellene ezeket a kérdéseket, és úgy beleilleszteni ebbe a rendszerbe, hogy ez igazából véve semmilyen rossz érzéssel ne társuljon. Szerintem a másik legfontosabb dolog pedig - ezt, mondjuk ön is az indoklásában megtette -, hogy odafigyeljünk a megelőzésre, odafigyeljünk az oktatásra. Hiszen a gyerekeink minél korábban kezdik el sajnos a szexuális életet, az erre való a megfelelő felkészítés, a család megerősítése, azt gondolom, hogy ezek olyan feladatok, amelyek szintén ennek a gyakorlatnak a jó irányba történő megfordulását jelentik. Ennyit szerettem volna mondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harrach Péter képviselőtársamé a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Előrebocsátok két megjegyzést. Az egyik az, hogy ebben az esetben mindenféle párthovatartozástól függetlenül kell nyilatkozni. A másik az, hogy számomra elvi kérdés az élet feltétlen tisztelete, és ebben semmiféle pártutasítás nem fog megakadályozni.

Azt gondolom, hogy a magzati élet védelme feltételez egy hiteles tájékoztatást. A jelenlegi magzatvédelmi törvény a döntést a tájékoztatás után az anyára bízta. Ez a kérdés ebben az esetben, hogy sérül-e az anya döntési joga ezzel a tájékoztatással, vagy nem sérül. Az én véleményem szerint nem sérül, hanem teljessé válik, és döntőképpé válik az anya. Ez nagyon fontos szempont. Mert jelenleg a tájékoztatás hiányos, és a döntés képessége nincs meg az anya esetében, hacsak ő maga nem tájékozott a vizsgálatról függetlenül a kérdésről.

Tehát amikor azt mondjuk, hogy fel kell ajánlani az ultrahangképet az anyának, aki aztán dönt, hogy megnézi, vagy nem nézi meg, és az ismereteit bővíti, vagy nem bővíti, ezzel nem sérül az anya joga. Tehát amikor a felajánlás kötelezettségét valaki kimondja egy törvényben, azzal ugyanúgy megtartja a döntési jogot az anyának. Legfeljebb lehetőséget biztosít számára, hogy felkészült legyen egy hiteles és megfelelő döntéshez. Tehát a kötelezettség akkor lenne a döntés megfelelő szabadságának a korlátozása, ha köteleznék az anyát, hogy tessen szíves lenni megnézni ezt. De az nem lenne helyes. Az egészségügyi személyzetet viszont nyugodtan lehet kötelezni, ez nem sérti az anya jogát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jelentkezett még Vágó Sebestyén, Bangóné Borbély Ildikó és Rig Lajos. Vágó Sebestyén képviselőtársamé a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Egy történelmi pillanat volt számomra a bizottsági ülésen, merthogy egy kormánypárti politikus mondta el szinte szóról szóra azt, amit én is szerettem volna elmondani az előző felszólalással kapcsolatban. Én is ezt szerettem volna mondani, hogy tulajdonképpen nincs korlátozás, hanem tulajdonképpen a tájékoztatást egészíti ki, mert nagyon jól tudjuk, hogy a tájékoztatás milyen, elmondják akár - hogy a kockázatokat kiragadjuk példaként -, hogy a meddőség kockázata benne van egy ilyen beavatkozásban, a hölgy úgyszólván azt fogja gondolni, hogy mondjuk száz esetből tízszer előfordul, biztos nem én leszek abban a tízben, akivel előfordul. Viszont, ha egy ilyen közvetlen élményt, még akár azt is mondhatom, hogy az anyai ösztöneire ható élményt kap, akkor ott nem kérdőjelezhető meg, hogy az mennyire hatékony és

mennyire teljes körű tájékoztatást nyújt. Úgyhogy szerintem inkább ez csak a tájékoztatást egészíti ki.

Elhangzott egy olyan, hogy stresszhelyzetben rossz döntést hozhat, ha a beavatkozás előtt történik meg ez a vizsgálat vagy tulajdonképpen ez a tájékoztatás, ha használhatom ezt a szót. Azt gondolom, hogy abban a helyzetben már rossz döntést hozni nem lehet az alapvető döntéshez képest, mert maximum és legjobb esetben megváltoztatja a véleményét, és nem veti alá magát a beavatkozásnak. Úgyhogy azt gondolom, hogy ebben az esetben akár egy stresszhelyzet egy jó döntéshez is vezethet. De ha szakmai aggályai vannak ezzel a résszel kapcsolatban, akkor azt mondom, hogy tárgyaljuk a parlamentben, és módosító indítvánnyal ezen lehet változtatni, vagy akár szakmai szempontból máshogy meghatározni, a beavatkozás előtti időben vagy konkrétan meghatározni, hogy már közvetlen a beavatkozás előtt legyen ez a vizsgálat.

Nagyon fontos javaslat, és természetesen egyetérték, ez egy pártpolitikán fölül álló kérdés, és éppen ezért nemcsak mint az előterjesztők frakció- és párttársa, hanem mint önálló képviselő is úgy gondolom, hogy ez támogatandó, és ilyen szempontból fogom is támogatni. Gondolom képviselőtársam is támogatni fogja.

Egy pár érvet azért még elmondanék, mert tudjuk nagyon jól, hogy milyen szomorú helyzetben vagyunk ezzel a kérdéssel kapcsolatban. Kicsit más szemszögből, az anya szempontjából megvilágítva, szociális szakemberként is vagy akár kollégákkal beszélve is nagyon sok esetben találkozunk azzal a helyzettel, hogy akár tizen-, akár huszonevesen meghozott döntés derékba tudja törni egy nő életét. Nagyon sok esetben már a beavatkozás után rádöbben arra, hogy mit tett, és már visszacsinálná az egészet és máshogy döntene, és ez olyan lelki törést okoz a számára, ami akár az életútját és a további életét is befolyásolhatja, és nagyon sok olyan hölgyel találkoztam, aki azért került kapcsolatba például a szociális ellátórendszerrel, mert fiatalkorában, mondhatom azt is, hogy felelőtlenül egy ilyen döntést hozott.

Tehát nemcsak a magzat életét kell szem előtt tartanunk, hanem annak a nőnek is az életét, aki ezt a döntést meghozza, nem beszélve arról, hogy lehet, hogy egy ilyen beavatkozás megfosztja a további gyermekvállalás lehetőségétől. Tehát akár demográfiai szempontból, akár az ilyen döntés előtt álló nők védelmében, akár a magzati élet védelmében úgy gondolom, hogy ennek a jogszabálynak helye van, erről tárgyalnunk kell, és ezt a parlamentnek el is kell fogadnia, mert lehet, hogy technikailag nehezebb lesz kivitelezni, lehet, hogy változtatások szükségesek ehhez akár az ellátórendszerben, de azt gondolom, hogy ha egy életet megmentünk, akkor annak nincs értéke, az abba befektetett munka és energia nem mérlegelhető, akkor ezt az intézkedést meg kell hoznunk, és a szükséges átalakításokat meg kell tennünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bangóné Borbély Ildikó a következő hozzászóló.

BANGÓNÉ BORBÉLY IDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Csak csatlakozni tudok, ha az abortuszról beszélünk mindig kényes témának tekinthető, és egyetérték képviselő úrral, hogy pártpolitikán felül áll. Én teljes mértékben Bene Ildikó képviselő asszonnyal értek egyet. Nekem sem egyértelmű a leírtakból, mert a végén oda van írva, hogy ezt kötelező a kórházban elvégezni, és nemcsak magát az édesanyát tesszük ki egy újabb traumának, hanem az alkalmazottakat is, ha kötelezővé tennénk egy ilyet.

Amúgy hála a jó égnek én személy szerint nem tudom, hogy milyen eljárás kell keresztülmennie egy nőnek, de azért nagyon sok mindent tudunk erről a rendszerről, amikor úgy dönt egy állapotos nő, hogy abortuszt fog kezdeményezni.

Nagyon sok minden vizsgálaton és tájékoztatáson megy ma is keresztül, mire eljut odáig, hogy megtörténik a művi terhességmegszakítás. Egyetértek abban a képviselő asszonnyal, hogy a megelőzésre kell komolyabb hangsúlyt fektetni, és én mindenkit óva intenék attól, hogy még nagyobb lelki traumának kitenni minden páciens.

És itt akkor egy körbe tartozik az is, akinek, mondjuk, a negyedik gyermekét kell elvetetnie. Én nagyon kényes témának tartom ezt, és megint csak azt hallom - és ne haragudjanak meg érte képviselőtársaim -, hogy megint a női felelőséget akarjuk ezzel növelni, a nőknek és az anyáknak a felelősségét. Nem hallottam egyetlenegyszer sem, hogy a várandósághoz, a terhességhez férfiak is kellenek. És megint nem látom ebben az anyagban azt, hogy hol van a férfiak felelőssége, csak azt, hogy minden esetben a nőkre még nagyobb nyomás, még nagyobb lelki teher hárul. Igen, tudom, nekik kell meghozni a döntést, mert ők hordják a méhükben a gyermeket. Azt gondolom, hogy beszéljünk róla, sokkal többet kell erről beszélni, de én most így egy kicsit elkapkodottnak tartom ezt a fajta beadványt, hogy ezt így meg lehessen ma Magyarországon valósítani.

Lenne egy kérdésem, hogy amit mondott képviselő asszony, hogy húsz százalékkal csökkent, hogy tényleg csak ennek tudható-e be a terhességmegszakítások számának csökkentése, hogy mondjuk, egy magzati ultrahangot meglátott. Tényleg valósak-e ezek a felmérések, hogy csak ennek az egyetlenegy bevezetésnek köszönhető vagy más dolgok is történtek, amik miatt csökkent az abortuszok száma?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rig Lajos képviselőtársunké a szó, utána pedig Zombor Gáboré.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Köszönöm Dórának, hogy beterjesztette ezt a határozati javaslatot, illetve bízom benne, hogy a parlament elé kerül, hiszen erről kell beszélni. Huszonkét év múltóben eltöltött idő után napi szinten három-négy interrupciót láttam, és a folyamata nem egészen ugyanaz, amit Bene Ildikó képviselőtársam elmondott. Általában addig igaz, hogy a hatodik héten mennek el a nőgyógyászhoz, és körülbelül a 12. hétben kerülnek műtőasztalra, de egyedi engedéllyel a 16. hétig meg lehet csinálni a terhességmegszakítást, abban a 16. hétben, amikor már végtagjai vannak ennek a gyermeknek. Én gyermeknek hívom.

Az utolsó vizsgálat, ami itt volt az előterjesztésben, hogy azonos körülbelül egy ilyen fogászati vizsgálat, ez is igaz. Akkor előtte van egy ultrahangvizsgálat. Az ultrahang képet már az első vizsgálaton - úgyhogy én ott voltam sajnos mindegyiken, sajnos. Az első vizsgálatkor megkapja az anya az ultrahang képet, és ezzel a lelettel megy tovább a szociális intézménybe, illetve a kórházba, ahol elvégzik ezt a beavatkozást. A veszélyeire se mindig hívjuk fel teljesen a figyelmet, hiszen nagyon sokszor az első interruptió után úgy megvékonyodik a méhnek a fala, hogy átreped, és az utána következő terhesség vagy nem lesz, vagy nagyon veszélyeztetett terhesség lesz és császármetszés lesz a vége. Úgy gondolom, hogy annak is van létjogosultsága, hogy a fiatal korban el kell kezdeni már a felvilágosítást és a fogamzásgátlásra valóban a figyelemfelkeltést és annak fontosságát. De ott van még egy lehetőség, az örökbe adásnak a lehetősége, hogy egy olyan családban nőjön fel, ahol szeretet övezi, és ez megadathatik az anyának is, hogy erről döntsön, és meg kell adni az esélyt annak a gyermeknek is, hogy felnőjön.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)*
Zombor Gábor képviselőtársunké a szó.

DR. ZOMBOR GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Én abban a helyzetben voltam, hogy én nőgyógyászként dolgoztam, és végeztem el ilyen beavatkozásokat, tehát én pontosan tudom, és emlékszem, hogy milyen volt a tájékoztatás, körülbelül milyen folyamaton ment keresztül az édesanya és az orvos is egyébként, tehát én nem hagynám ki az orvosokat ebből, hogy a véleményüket kikérjem. Szerintem mindenkinek borzasztó ez, és én a saját tapasztalatomból, illetve az ismerőseim tapasztalatából tudom, hogy az orvosok 99 százaléka mindent megpróbál annak érdekében, hogy nem az, hogy lebeszélje, hanem hogy talán egy picit még inkább tájékoztassa az anyukát a gyermek megtartása érdekében - és nagyon sok esetben egyébként élnek is ezzel az eszközzel, amit a képviselő asszony felvetett, és itt tennék egy pontot.

A másik gondolatom az, hogy több olyan kormányzati előterjesztést volt szerencsém látni és olyan tárgyalásokon részt venni, ami érintette a magzati élet védelmét, az abortuszkérdést. És én azt tapasztaltam, hogy ebben az ügyben egy olyan hosszú távú konszenzus alakult ki talán a társadalomban, hogy ez egy alapkérdés egy közösségben, egy társadalomban, hogy hogyan viszonyul az abortuszhoz. És amit talán egy ilyen kis törvénymódosítással ilyen hirtelen, és rögtön a parlament előtt és a politikusok által kezdeményezve, bármennyire jó a szándék - és higgyék el, én ebben elkötelezett vagyok -, nem biztos, hogy szerencsés ezt a kialakult, most már talán hamarosan 30 éves konszenzust így megbolygatni.

Én egyet tudnék javasolni, hogy ha abból a szemszögből nézzük, hogy hogyan lehetne csökkenteni az abortuszok számát, és akár egy ilyen eszközt is igénybe venni, hogy érdemes lenne - mert ugye, a célban szerintem konszenzus van. Tehát az, hogy csökkenjen az abortuszok száma, vonjuk be az orvosokat, vonjuk be a nőorvos szakmai kollégiumot, és akár eljuthat odáig ez az ügy, hogy egy sokkal szélesebb társadalmi konszenzus után dönthet róla a parlament. Mert én úgy gondolom, hogy mindnyájan azért láttunk már sok olyan esetet, amikor egy jó szándékú, de egy felülről, egy politikai indíttatásból, még ha az nem is pártpolitikai indíttatású kezdeményezés, rögtön elesik pont azért, mert így indul el, és ha köteleznek valakit valamire, az általában az emberek 50 százalékának azért nem nagyon tetszik. Tehát ez megér egy próbát, hogy a kórházakban, mondjuk a szakmai kollégiumban, a nőorvos társasággal ebben konszenzusra lehet jutni, lehet ilyen pilot programokat indítani, fel lehet ajánlani egyet szerintem, most is felajánlják sok helyen.

Tehát, ha normális nőgyógyász van - most, idézőjelben - akkor azt higgyék el, hogy nagyon sok mindent megpróbálnak annak érdekében, hogy ne történjen meg az abortusz. Tehát én, ha ebben van ilyen bizottsági konszenzus, magában a célban, akkor egy ilyen tárgyalást javaslok, hogy ülünk le, vagy üljenek le ezekkel a szakemberekkel és beszéljük meg. Akár a civil szervezetekkel, a nagycsaládosokkal, a nő szervezetekkel, hogy ők mit szólnak ehhez, hogy a politika ilyen szinten gondolja azt, hogy az ő döntésüket, ha nem is kényszerrel, de egy kicsit ilyen megszorító, vagy kötelező intézkedéssel próbálja befolyásolni. Sőt abban az esetben, ha ez megtörténik, én tiszta szívvel tudom támogatni ezt az elképzelést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)*
Bene Ildikó képviselőtársamé a szó.

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Én csak röviden egy gondolatot szeretnék még elmondani, és egy picit azért tudatosítani, mert Vágó Sebestyén képviselőtársam mondta azt, hogy az utolsó percben hozott döntés az már nem lehet rossz döntés. Csak tájékozott beleegyezésről beszélünk, és a képviselő asszony is azt mondta, hogy ma, és a modern, mondjuk, egy amerikai mennyire

mekkora hangsúlyt helyeznek a tájékozott beleegyezésre. Ez így van. A tájékozott beleegyezés az azt jelenti, hogy a lehető legtöbb információt a lehető legkorrektebb módon átadni a betegnek. Az nem tájékozott beleegyezés, ha abban a stresszhelyzetben, amikor az asszonyt, aki egyébként lehet, hogy nagyon nehezen hozta meg a döntését, a műtőbe tolják, az nem tájékozott beleegyezés, tehát akkor ellentmondunk ennek.

A másik pedig az, hogy az önrendelkezés alapján azt tudom mondani, hogy kötelezni nem kötelezhetjük az anyákat, viszont felajánlható legyen; mondjuk, akár azt mondhatom, hogy kötelezően felajánlható, amikor ő eldöntheti, hogy élni akar ezzel, vagy nem akar élni. És ezt is, azt mondom, hogy az egész folyamat elején, tehát akkor még van arra lehetőség, hogy valóban tájékozott beleegyezéssel felelős döntést hozzon. Tehát én azt mondom, amit Zombor képviselőtársam mondott - mondjuk ő az orvos szemszögéből is vizsgálta -, szerintem az egy teljesen korrekt megközelítés, és én azt gondolom, hogy mindnyájunkban az a szándék van, hogy teljes egészében gondoljuk végig és egy jó szakmai javaslattal álljunk elő.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Vágó Sebestyén képviselőtársunké a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN alelnök (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Ezért mondtam azt, hogy akár ha a parlament elé kerül, akkor ezeket a dolgokat módosítani lehet, meghatározni konkrétan, hogy akár a beavatkozás előtt milyen időintervallumban történjen meg ez a tájékoztatás.

A másik dolog pedig az, hogy amikor így beszélünk a jogokról, meg a nőknek a jogáról, meg jog előtti egyenlőségről, akkor elfelejtjük azt, hogy az emberi élet a fogantatással kezdődik. Akkor tulajdonképpen annak az embernek is vannak már jogai, tehát amikor jogkorlátozásról beszélünk, akkor ezt ne felejtjük el. És lehet, hogy kiteszünk stresszhelyzetnek egy édesanyát, de ezzel tulajdonképpen annak az emberi életnek a jogait védjük. Tehát így egy kicsit már más a helyzet.

Amit Zombor képviselőtársam mondott, arra csak annyit mondanék, hogy az elmúlt hat évben a Fidesz-KDNP-kormány rengeteg olyan intézkedést és változtatást hozott, ami nagyon sok esetben egyébként negatív beágyazottságban volt előtte a társadalomban, és nem félt meghozni ezt a döntést, vállalva akár azt is, hogy egy ilyen kérdéssel országgyűlési képviselők vagy politikusok beszéljenek, és nagyon sok ember esetleg úgy érezhette, hogy a feje fölött hoztak döntést. Sokkal nagyobb mértékű ügyekben is megtette ezt a kormány, úgy gondolom, hogy ez az a kérdés, ami az egyik legsúlyosabb kérdés, az emberi élet védelméről van szó. Ebben az esetben sem kell ettől félni. És esetleg, ha majd a visszajelzések jönnek akár a szakmától, akár civil szervezetektől, akár még a nővédő mozgalmaktól is, akkor esetleg azok alapján lehet módosítani akkor ezeken az intézkedéseken. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bangóné Borbély Ildikó!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): A képviselő úrnak reagálnék, hogy szerintem pontosan emiatt előzzük meg, és inkább előtte, ahogy Zombor képviselő úr is mondta, hogy leülni a szakmával, civil szervezetekkel. Amúgy is mindig megkapja a parlament, hogy macsó a parlament, mivel, hogy többségében férfiak ülnek a parlamentben, és én óva intenék mindenkit ettől, hogy megint egy erős feminista reakció jöjjön ki ebből.

Mindenkivel közlöm, nem vagyok feminista, távol álljon tőlem, és én óva intenék mindenkit egy jó szándékú beadvány miatt, hogy megint egy ilyen adokkapok legyen. Szerintem előbb ülünk le, ha lehet ilyet mondani, és beszéljünk a

szakmával, a civil szervezetekkel, az érdekvédelemmel, hogy mit szólnak hozzá, és előzzük meg. Szerintem ez sokkal többet ér annál, az élet védelme - egyetértünk -, mint az, hogy egy ilyen nagyon csúnya politikai vitává fajuljon a parlamentben, és utána még ti, férfiak is megkapjátok azt, hogy megint a nők feje fölött akartok dönteni. Én csak jó tanácsként tudom ezt mondani. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem a bizottságot, hogy van-e még hozzászólási igény. *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincs, akkor képviselőtársamnak átadnám a levezető elnöki posztot, és egyben szeretnék szót kérni.

(Dr. Kovács József, a bizottság alelnöke átveszi az ülés vezetését.)

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Átveszem az ülés vezetését, és Selmeczi Gabriella elnök asszonynak megadom a szót.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): A határozati javaslatban foglalt céllal jómagam és frakciótársaim maximálisan egyetértünk. A javaslat és az abban foglalt szándék rendkívül szimpatikus, és azt hiszem, hogy nagyon sokunkat elgondolkodtatott. Elég sokat beszélgettünk itt a bizottsági ülés előtt, hogy mit lenne helyes tenni a cél érdekében.

Egy biztos, hogy abban egyetértünk, hogy jelenlegi formájában nem vinnénk a parlament elé, pontosan azért, mert bár egyetértünk abban, hogy ez pártok feletti, tehát ez tényleg messzemenően nem pártpolitikai kérdés, viszont értékrendi kérdés egyébként, és az értékrendek mentén szerveződnek a pártok. De nem szeretnénk kitenni ezt a témát jelen állásában a parlament plenáris ülésén pártpolitikai csatározásoknak.

Viszont a kérdés, amit Dúró Dóra képviselőtársunk felvetett - és nemcsak a kérdés, hanem az a javaslat, ami ebben foglaltatik -, az megfontolásra méltó. És az én javaslatom is az, hogy bár nem mondjuk azt, hogy most tárgyaljuk a parlament plenumán, de vigyük tovább ezt a gondolatot, és próbáljunk meg egy egyeztetést megszervezni. Én a minisztériumot mondom, nem is a civil szervezeteket, hiszen nem véletlenül a jogszabály-alkotási törvény azt írja elő, hogy a kormány dolga a civil és a szakmai szervezetekkel történő előzetes egyeztetés, előkészítés. Szerintem ők ezt folyamatosan végzik. Tehát nagyon sok információjuk, adatuk, nemzetközi példájuk van. Nyilván ez a konferencia is, amin képviselőtársam részt vett, ennek a folyamatnak a része.

Tehát konkrétan az én javaslatom az, hogy most ezt a javaslatot ne vigyük a parlament elé, viszont felülemelkedve azon, hogy ki milyen frakcióban ül, s felülemelkedve azon, hogy most férfiak vagy nők vannak többségben, vigyük tovább a témát, és a minisztérium által kijelölt személyen vagy munkacsoporton keresztül gondoljuk tovább. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszaadom az ülés vezetését elnök asszonynak.

(Dr. Selmeczi Gabriella, a bizottság elnöke átveszi az ülés vezetését.)

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót előterjesztő képviselőtársunknak, Dúró Dórának.

Dúró Dóra válaszai

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök asszony, és köszönöm mindannyiuknak a hozzászólásokat. Megpróbáltam téma szerint csokorba gyűjteni azokat az aggályokat, amelyek felmerültek a tárgysorozatba vétellel szemben, s igyekszem ezekre téma szerint reagálni.

Egyrészt többen felvetették a fogamzásgátlás, megelőzés fontosságát. Itt nagyon lényeges azt látnunk, hogy ezek a típusú abortuszszabályozások világszerte az 1950-es években jöttek létre. Magyarországon ez a törvény '92-es, nyilván ennek politikai okai is voltak, de az 1950-es években kezdett el uralkodni az a szemlélet világszerte az abortusszal kapcsolatban, amely azt a szellemiséget hordozza, amit a magyar törvény is egyébként magáénak vall.

Fontos azt látni, hogy az 1950-es években nem létezett sem dajkaanyaság, sem molekuláris genetika, méhen belüli képalkotás, amellyel a magzatnak az önálló emberi lény mivoltát meg tudták volna mutatni, sőt hatékony, biztonságos és hozzáférhető fogamzásgátlás sem volt, Magyarországon főleg nem, de a világ más országaiban sem, még Európában sem mindenhol, olyan elterjedt mértékben, amilyenben ma van, még biztosan nem.

Tehát látjuk azt, hogy az elmúlt hatvan évben, amikor ilyen szellemiségű törvényt megalkottunk, a fogamzásgátlás rendkívüli mértékben elterjedt, rendkívüli mértékben fejlődött, az abortuszok száma Magyarországon mégsem szorult lényegesen vissza. Tehát megtettük azt, amit önök felvetettek, megtettük azt, hogy a fogamzásgátlásnak mind információját, mind technikai kérdéseit tekintve előreléptünk, és ez nem hozta magával azt, hogy az abortuszok száma érdemben csökkent volna. Tehát ez a kettő egymással nem fog összefüggést mutatni, ez nem fogja megoldani azt, hogy az abortuszok száma csökkenjen. Pont egyébként azért is, mert fenntartom továbbra is, hogy sokan vannak, akik a fogamzásgátlás egyik eszközeként tekintenek az abortuszra, tehát nem tudatosul bennük, hogy mi is ez a beavatkozás valójában, és többen több abortuszon átesve még mindig nem érzékelik ennek a jelentőségét.

Részben, mivel hiteles felmérések e tekintetben nem állnak rendelkezésünkre, ez egy hitvita, hogy egy nőt mennyire visel meg. Nyilván ez egyénekenként, személyenként eltérő. Többen dolgoztak vagy dolgoznak itt az egészségügyben, tehát a saját környezetükből tudnak példákat mondani, de úgy gondolom, hogy pont azért, mert individuális helyzetekről van szó, átfogó képet kapni erről sem önök nem tudnak, sem én magam nem tudok. Vannak benyomásaink, és érzékeljük mindannyian azt, hogy probléma van ezzel kapcsolatban, és igen, vannak olyan esetek, amelyekben a terhességmegszakításról úgy dönt az édesanya vagy közösen az édesapával a pár, hogy nincsenek megfelelően tájékoztatva. S ezt szeretnénk megelőzni azzal, hogy ezt a javaslatot az Országgyűlés elé terjesztettük.

Hogy honnan jöjjenek kezdeményezések ezzel kapcsolatban, a társadalomból, a szakmából vagy a politikából, ez is egy olyan kérdés volt itt a vitának, amire szeretnék reagálni. Többen elmondták azt, hogy pártpolitikától függetlenül fognak mind szavazni, mind ehhez a kérdéshez hozzáállni, és ezt nagyon köszönöm. Nagyon kevés ilyen ügy van, és nagyon kevés olyan kérdés van, amiről így tudunk beszélni, akár az Országgyűlésben, akár bizottsági üléseken. Fontos, hogy ezt ebben a kérdésben meg tudjuk tenni.

Éppen ezért, mert ez a kérdés pártpolitikán is felül áll, én úgy gondolom, hogy mindenfelől kell hogy álljon, tehát teljesen mindegy, hogy ezzel a kérdéssel kapcsolatban egy szakmai szervezet, egy politikus vagy a társadalom, civil szervezet vagy bármely állampolgár tesz egy kezdeményezést. Ez egy olyan komoly kérdés,

amivel kapcsolatban mindenkinek joga van véleményt nyilvánítani, mindenkinek az érveit érdemes meghallgatni, s mindenkinek a kezdeményezéseit, ha az megfelelően alá van támasztva szakmailag, akkor érdemes figyelembe venni.

Szerintem, ahogyan itt, ebben a bizottságban is mi vagy önök tudtak pártpolitikától függetlenül véleményt alkotni, hogy ebben a kérdésben, bár politikus kezdeményezi, a szakma képviselői is képesek lennének arra, hogy félretegyék akár a pártpolitikai elkötelezettségüket, ha van egyáltalán ilyen, és érdemben magáról a javaslatról beszéljenek.

Tehát ilyen értelemben a parlament Népjóléti Bizottsága, illetve a parlament plenáris ülése az én meglátásom szerint megfelelő fórum arra, hogy erről a kérdéstről beszéljünk. Nyilván én egyáltalán nem vagyok ellene, sőt örülök neki, ha minél több civil szervezetet, szakmai szervezetet bevonunk ennek a kérdésnek a tárgyalására, de ez nem zárja ki azt, hogy az Országgyűlés plenáris ülésén is erről beszéljünk.

A harmadik kérdéskör, amivel foglalkoznunk kellene - és talán ez lett volna a legfontosabb, meg ez a legfontosabb - az édesanya helyzete, nagyon gyakran felmerült. Egyrészt felmerül az édesanya helyzete az édesapa viszonylatában, másrészt felmerül az édesanya helyzete a magzatgyermek viszonylatában. Természetes, és a jelenlegi törvény is egyébként úgy fogalmaz, hogy lehetőleg a magzat édesapja jelenlétében történjen meg a tájékoztatás, ezért nem gondoltuk azt, hogy ebben a határozati javaslatban ezt meg kellene ismételni, mert egyetértünk ezzel, természetesen lehetőleg az édesapa jelenlétében. De figyelembe kell venni azokat a biológiai determinációkat, amik egy magzatgyermekkel kapcsolatban felmerülnek, illetve egy gyermekkel kapcsolatban felmerülnek. Testileg az édesanya az, akinek a testében ez a gyermek jelen van, és éppen ezért indokolt különbséget tenni, ahogy a megszületett gyermeket követően a babagondozási feladatokban is nyilván az a jó, ha az édesapa is kiveszi a részét, de vannak olyan feladatok, amiket nem tud az édesanyától egész egyszerűen biológiai okokból átvállalni. És ez a különbség, ami megvan a férfi és a nő között, ez ebben a kérdésben is megjelenik, teljesen természetes, hogy megjelenik. Tehát ilyen értelemben nem tartom problémának, hogy az édesanyákra kiemelt figyelem hárul, illetve kiemelt figyelmet kapnak.

Ha a magzatgyermek viszonylatában vizsgáljuk az édesanya helyzetét, akkor az önök érvelése egy nagyon erőteljes, és bizonyára nagyon nehezen feldolgozható stresszhelyzetbe hozza az édesanyát, ezt kifogásolták a javaslattal kapcsolatban.

Vélhetően egy terhességmegszakítás ennél sokkal nagyobb stresszhelyzetbe hozza a magzatgyermeket, csak ő nem tud beszélni; nem érzékeljük őt, amikor ez a beavatkozás megtörténik, de ő az életét veszíti el, míg az anya egy stresszhelyzetbe kerül - gondolom, ez a kettő nem arányos.

Ha valakinek a jogairól beszélünk egy terhességmegszakításon, akkor beszéljünk a magzatgyermeknek az életéről, az élethez való jogáról. Ez az első pont: az élethez való joga, amiről beszélni kell. Hogy ki milyen stresszhelyzetbe kerül, meg hogy tudja technikailag az orvos megoldani, ez eltöri amellet, hogy egy embernek az életét kioltjuk, és én kizárólag egy szívhang meghallgatás kötelezővé tételéről nyújtottam be javaslatot. Vannak felmérések és történetek olyan esetek, amikor magát a terhességmegszakítást, magát a beavatkozást megtagadták az édesanyáktól. Magyarországon nem készült ilyen felmérés, Csehországban és az Egyesült Államokban igen - ennek a kettőnek az adatai nagyságrendileg megegyeznek. A gyermek születés után az édesanyáknak 5 százaléka tart ki amellet, hogy jobb lett volna, ha az abortusz kérelmüket elfogadják, 95 százaléka nem. Tehát az történt, hogy kérték a terhességmegszakítást, ezt megtagadták tőlük kerek perccel; nemhogy szívhangot kell hallgatni, nem, nem végezheted el az abortuszt. Megszületik a

gyermek és 95 százalék azt mondja, hogy de jó - kerek perec megtagadásra. És az így megszületett gyermekeknek egyébként 6 százaléka az, akit örökbe adtak, 94 százalék abban a családban nőtt fel, amely így végül vállalta. Ezek nagyon súlyos adatok, és nagyon súlyos felelősség van a kormányzat és a döntéshozók vállán, amikor ezeket megismerik.

Tehát a gyermek élethez való joga az, amiről elsődlegesen beszélünk. És ezért nem tudom elfogadni sem a technikai nehézségeket, sem azt, hogy milyen időpontban hallgassuk meg a szívhangot, mert ezek mind eltörpülnek. De ha önöknek úgy jobb, és önök azt tudják támogatni, hogy két héttel a beavatkozás előtt hallgassuk meg a szívhangot, nekem az is megfelel, én ebből nem fogok olyan presztízskérdést csinálni, ami megakadályozná a javaslatnak az elfogadását. Csak amikor arról beszélek, hogy az édesanya legyen tudatában annak, hogy mit csinál, akkor arra kérem önöket is, hogy legyenek tudatában annak, hogy hogyan döntenek. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük szépen képviselőtársunknak a zárszót. Most pedig kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki az, aki támogatja a határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* 4 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)*

A határozati javaslatot 4 igennel és 7 tartózkodással nem támogattuk, és szeretném reményeimet kifejezni, hogy folytatjuk a témát. Köszönjük szépen.

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló T/11158. számú törvényjavaslat (Varju László (független) képviselő önálló indítványa)

Következő napirendi pontunk a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat lesz. Itt döntenünk kell a tárgysorozatba vételről.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Az előterjesztő Varju László képviselő urat szólítom. Nincs jelen.

Hozzászólások és határozathozatal

A vitát megnyitom, kérdezem, hogy a bizottság részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy támogatja-e a tárgysorozatba vételt. *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 10 nem. A bizottság tehát nem támogatja a javaslat tárgysorozatba vételét.

A falugondnoki és tanyagondnoki szolgáltatás támogatásának növeléséről szóló H/11188. számú határozati javaslat (Rig Lajos (Jobbik) képviselő önálló indítványa)

Negyedik napirendi pontunk következik, a falugondnoki és tanyagondnoki szolgáltatás támogatásának növeléséről szóló határozati javaslat. Döntenünk kell a tárgysorozatba vételről.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom, és akkor az előterjesztő Rig Lajos képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsolj!

Rig Lajos szóbeli kiegészítése

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen elnök asszony. Ez egy sokkal emészthetőbb és egyszerűbb előterjesztés és határozati javaslat, mint a Dóráé volt.

A választókerületembe több olyan kistelepülés tartozik, amely 600 fő alatti település. Sajnos az urbanizáció okozta ezeket a gondokat, elnéptelenedtek, illetve kiöregedett az ott élő lakosság, és erre a tanyagondnoki, illetve falugondnoki szolgálatra hagyatkoznak a mindennapjaikban, hiszen még polgármester, illetve olyan testület vagy ügydöntő testület sincs a faluban, ami az ő gondjaikat orvosolni tudná. Nagyon sokrétű a feladatuk: a szociális ellátáson keresztül még a napi bevásárlásokat is ezek a falugondnoki szolgálatok, illetve a falugondnoki szolgálatban dolgozó emberek oldják meg az ott élők számára. Viszont a díjazásuk, illetve a gépkocsi fenntartása abból az összegből - bár az ugye, 2014-ben emelkedett - nagyon nehezen fenntartható, illetve ezeknek a kis önkormányzatoknak kell azt a kiegészítő hozzájárulást odatenniük, amiből működni tud maga ez az ellátórendszer.

Az ott élők, illetve polgármesterek semmi mást nem kértek, csak egy kicsi emelést, hogy ezt a szolgáltatást, ami egyre több, én úgy gondolom, hogy egyre több faluban; illetve tanyavilágban élőknek nagyon jót tud okozni, illetve az életüket, az életkörülményüket tudja kicsit könnyíteni. Ehhez egy kis anyagi hozzájárulást adjon az állam, illetve az önkormányzat vállalról tegye le ezt a pluszterhet, hogy az ő költségvetésük terhére lehessen ezt csak kiegészíteni - köszönöm.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Jelzésre:)*
Zombor Gábor képviselőtársam.

DR. ZOMBOR GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Hasonlóan vagyok, bár egészen más téma, mint az előbb, magával a kezdeményezéssel egyetértek. Ezekkel mindig az a probléma, hogy egy olyan ügyben javasoltok országgyűlési határozatot, ami egyébként akkor tud hatékony lenni, ha a bizottság egyetért abban, hogy a kormány felé jelezze ezt, hiszen ebből akkor lesz egyedül emelés.

Tehát én mindig ezt javaslom, és most őszintén megmondom, hogy egy olyan helyen voltam polgármester nagyon sokáig, ahol rengeteg tanya volt, és az egyik legfontosabb szolgáltatásnak a tanyagondnoki szolgálatot tartottuk, s tartom most is. A pénz sohasem elég. Én azt mondom, hogy javasoljuk a kormánynak, hogy foglalkozzon ezzel, és amikor lehetősége van átcsoportosítani, akkor ezzel foglalkozzon. *(Rig Lajos közbeszól.)* Most én nem így állok ehhez. Ha most őszintén beszélgetünk egymással, és nagyon szívesen támogatom ezt, ha mondjuk egy költségvetési módosításban van, de nem fog átmenni, mert ebben a formában soha nem megy át. Tehát magának az ügynek akkor teszünk jót, ha azt mondjuk, hogy emelkedjen, mert tényleg emelkedjen, mert kevés a 2,5 millió is, a 3 is meg a 4 is.

Czibere államtitkár úrék ebben elkötelezettek. Tehát érdemes őket ebben a törekvésükben segíteni, hiszen én láttam és most is látom, hogy küzdenek azért, ez ellen, hogy emelkedjenek a bérek, a szolgáltatásokra fordítható finanszírozás. Támogassa meg a bizottság őket ebben az ügyben. Úgy gondolom, hogy a szociális területen is elindult valami, ami most már az elmúlt időben elérte a 60 milliárd forintot a bérkiegészítések, a béremelések vonatkozásában. Jó lenne, ha az egészségügyben most megvalósult béremelés szintjét lehetne ott is megtenni. Mivel korábban nem gondoltuk, hogy az egészségügyben ez megtörténik, mégis megtörtént, azért van esély arra, hogy a szociális szférában is ez megtörténik.

Tehát, ha ez egy bizottsági határozatként elmegy a kormány felé, ezerrel támogatom, én ezt javaslom ebben az ügyben, amellett, hogy természetesen nem vagyok naiv és tudom ennek a politikai tartalmát is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bangóné Borbély Ildikóé a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm. A magunk részéről én is csak támogatni tudom, bár megjegyzem, hogy pontosan egyetérték Zombor képviselő úrral, hogy annyira számszakilag le van írva, hogy mit kellene tenni, akkor a Költségvetési bizottsághoz be kell nyújtani. De a képviselő úr elmondta - és most egy poént hadd ejtsek már el -, hogy ebben a formában úgysem fog átmenni, ha ellenzéki politikus nyújtja be, akkor ajánlom, hogy adja be a képviselő úr, és hátha akkor kormánypárti képviselőként... *(Dr. Zombor Gábor: Mondtam, hogy ha a bizottság ezt támogatja, akkor...)* ...és teljes mértékben akkor adjuk be, és akkor megvan a megoldás, hogy támogatható legyen. Köszönöm. *(Dr. Zombor Gábor: Én ezt nem mondtam, csak a jegyzőkönyv kedvéért, én ilyet nem mondtam, hogy ha ellenzéki. - Bangóné Borbély Ildikó: Sejtetés volt.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Vágó Sebestyéné a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Én azzal értek egyet, hogy támogassuk a tárgysorozatba vételét, és egyébként, ha időközben hoz egy ilyen döntést a kormány, akkor még le is lehet venni az előterjesztő kérésére.

Azt gondolom, hogy a pártok felett álló szakmai felelőssége is van egy szakbizottságnak, és nagyon sok esetben az, hogy akár határozati javaslat formájában nyomást gyakoroljon a kormányra egy olyan kérdésben, ami megoldásra vár. Ha most a tanyagondnokokról van szó, akkor velük kapcsolatban, mert tudjuk azt, ugyanúgy, ahogy Zombor Gábor is elmondta, hogy tulajdonképpen a tanyagondnokok a működési területükön az egyetlenegy kapocs mindenféle ellátórendszer és az ott élő emberek között, és ha ők kiesnek ebből a rendszerből vagy az alulfinanszírozottság miatt nem tudják százszázalékosan ellátni a feladatukat, akkor ott emberi jogok is sérülhetnek.

A törekvések lehet, hogy megvannak Czibere Károly államtitkár úrnál, de úgy látom, hogy a törekvései nem érnek célt, mert én nem tudom, hogy ez a 60 milliárd hogyan jött ki a bérfelzárkózásra, de pótlékolások voltak, bértkiegészítések voltak, szociális életpályamodell nincs, amikor eszkalálódott ez a kérdés, akkor mi még költségvetési módosító formájában is beadtunk egy olyan javaslatot, ami szerint a szociális életpályamodell elindításához 30 milliárd forint elég lett volna, ehhez képest a kormány ezek szerint elköltött 60 milliárdot bérfelzárkózásokra, de még mindig a létminimum alatti szinten él a szociális dolgozók 80 százaléka. Tehát itt ellentmondások vannak.

De visszatérve az eredeti kérdésre, én még mindig azt vallom, hogy nagyon sokszor sajnós borítékolható, amit Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam is mondott, hogy az indítvány színe miatt lesöprésre kerülnek javaslatok vagy még meghallgatásra sem találhatnak, de akkor is a bizottság felelőssége az, hogy akár egy ilyen kérdésben is nyomást gyakoroljon a kormányra, és döntést vagy pozitív változást kényszerítsen ki belőle. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Népjóléti bizottság elé hozott napirendek mindig mély meghallgatásra találhatnak, ezt csak a bizottság becsülete szempontjából mondtam.

Kíván-e még valaki hozzászólni a napirendhez? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nem, akkor a vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, hogy reagáljon az elhangzottakra.

Rig Lajos válaszai

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök asszony, és köszönöm az észrevételeket. Úgy gondolom, egy konszenzus alakul ki ebben a kérdésben. Az elhangzottak alapján azért azt összegezni lehet, hogy ez a falugondnoki szolgálat egy olyan ellátási terület, amelyet akár polgármesteri idődben te is tapasztaltál, hogy heti szinten, akár havi szinten változhatnak, illetve olyan pluszfeladatok merülnek fel, amiket csak ők tudnak ellátni, és általában ezek szezonális feladatok. Főleg a téli időszakban növekedik meg a feladatok száma.

Ahogy Vágó Sebestyén képviselőtársam is elmondta, hogy az egyetlenegy kapocs a falugondnoki szolgálat a külvilág felé, és általában idős emberekről beszélünk, és sajnos többször előfordul olyan nap, hogy nyolcszor-tízszer is hívják, csak azért, hogy menjen ki, hogy az idős ember valahogy rosszul érzi magát, és utána ő intézkedik egy egészségügyi ellátás kapcsán is, hogy ő hívja a mentőket vagy ő kíséri ki a tanyavilágba a mentőket, hiszen az idős Marika néni nem tudja megmondani a mentőknek a GPS-koordinátát se, mivel csak helyrajzi számok vannak a tanyavilágban, illetve a szórványban. Kérem a bizottságot, hogy támogassák ezt a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, ki az, aki támogatja a javaslatot. *(Szavazás.)* Öt igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Három nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Hat tartózkodás.

A bizottság tehát 5 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba a határozati javaslatot.

Visszatérés a H/11076. számú határozati javaslatról szóló döntéshez

A jegyzőkönyv számára szeretném bediktálni, hogy a H/11076. számon érkezett határozati javaslatnál a tartózkodások száma nem 7, hanem 9 volt.

A gyermek sérelmére elkövetett testi, lelki vagy szexuális bántalmazás hatékony megelőzése érdekében szükséges intézkedésekről szóló H/12075. számú határozati javaslat (Bangóné Borbély Ildikó, Korózs Lajos, Heringes Anita (MSZP) képviselők önálló indítványa)

A következő napirendi pont tárgyalása következik. A gyermek sérelmére elkövetett testi, lelki vagy szexuális bántalmazás hatékony megelőzése érdekében szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslatról fogunk tárgyalni. Döntenünk kell a tárgysorozatba vételről. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Előterjesztőként Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársunknak adom meg a szót.

Bangóné Borbély Ildikó előterjesztése

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Kezdeményezésünk célja, hogy a kormány vizsgálja felül a gyermekvédelmi ellátás rendszerét. Azért nagyon fontos ez, mert 2016. január 1-jétől teljes mértékben átalakult a rendszer, és azt látjuk - és itt most kritikus leszek -, hogy az elmúlt hosszú évek problémáit továbbra sem sikerült feloldani, nem sikerült megoldani az ellátórendszerben. Nagyon sok szakmai szervezet és maguk az ombudsmani vizsgálatok is azt támasztják alá, hogy hiába látják a szakemberek, hiába van bent a rendszerben a gyermek, valahol mindig megtörténnek ezek a visszaélések, amit ebben a beadványban megjelöltünk.

Egyre durvább dolgokat tudunk meg a médián keresztül, bár ezt az ombudsmani jelentés is leírja, hogy sok esetben sokszor ártalmasabbak az ügyvel kapcsolatban pontosan a médiában megjelent hírek, és nemhogy előremutatóak lennének és megoldásként jelentkeznének, hanem még inkább ártanak a rendszerben.

De el kell mondani, hogy hiába van - mindenki tudja a bizottságon belül, hogy a gyermekorvostól, a védőnőtől, a szociális ellátó rendszerig a rendőrségtől a bíróságig minden megvan Magyarországon, minden adott ahhoz, hogy elkerülhetőek legyenek ezek a visszaélések, mégis azt mondhatjuk, hogy egyre durvább és egyre súlyosabb visszaélések történnek ezekkel a gyermekekkel.

Azért nyújtottuk be ezt a kezdeményezést, hogy pontosan a 2016. január 1-jei átalakítás után nézzük meg, hogy hogyan változott, készüljön egy jelentés, és ez kerüljön akár a bizottság elé és az Országgyűlés elé, és nézzük meg, hogy jobbító szándékkal hogyan lehetne ezt a rendszert javítani, és hogyan lehetne ezeket az eseteket megelőzni. Itt is a megelőzésen lenne a legfontosabb hangsúly, és ebben kérem a bizottság támogatását.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)*

Vágó Sebestyén képviselőtársam.

VÁGÓ SEBESTYÉN alelnök (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Most itt nekem kell azt mondanom, ami így a kormányoldalról hangzott el más határozati javaslatoknál is, hogy természetesen támogatni fogjuk a tárgysorozatba vételét, mert a kérdés fontosságát érzem én is, meg a súlyát is érzem. Ennek a megoldására szerintem nem megfelelő forma a határozati javaslatnak a benyújtása. Ez a helyzet nem azért változott vagy nem változott, vagy van olyan helyzetben, ahogy van, mert 2016. január 1-jével megváltozott a jogszabály, ez maximum nem oldotta meg ezt a kérdést. De nem is igazán érintette ezt a kérdést az akár, hogy a gyermekvédelmi, a gyermekjóléti és a családsegítő központok, illetve a szolgálat megváltozott.

Én azt gondolom egyébként, hogy ennek a helyzetnek a megoldására a legjobb lenne az, hogy a szociális, a gyermekvédelmi törvényt és az ezekhez tartozó rendeleteket módosítsuk, mert ez a helyzet azért többek között egyébként - ez csak az egyik oka annak, hogy ez a helyzet áll fenn -, hogy nincsen konkrétan meg a gyermekvédelmi jelzőrendszer. Amit képviselőtársam elsorolt, hogy nagyjából kik a tagjai, a gyermekvédelmi jelzőrendszer feladatai, kötelességei, és nem tartalmaznak a jogszabályok szankciókat sem azzal kapcsolatban, ha a gyermekvédelmi jelzőrendszer valamelyik tagja mulaszt vagy hibát követ el, úgy gondolom, hogy a megfelelő megoldás ezeknek a jogszabályoknak a módosítása lenne. De természetesen mivel a céllal egyetértünk és a probléma súlyát érezzük, a határozati javaslatot támogatni fogjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még aki ehhez hozzá szeretne szólni? Átadom képviselőtársamnak az ülés vezetését és szót kérnék.

(Az ülés vezetését dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Az ülés vezetését átveszem, és elnök asszonymnak megadom a szót.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Köszönöm szépen Bangóné Borbély Ildikónak, hogy ezt a témát felvetette. Mi is tárgyalunk róla, már a mi munkacsoportunk elég intenzíven, és meg is fogalmaztunk már konkrét feladatokat, hogy hogyan tudnánk javítani a helyzeten.

Azt ugye, tudni kell, hogy egy országgyűlési határozati javaslat az felszólítás tulajdonképpen a kormány számára, jogi értelemben tehát nincs következménye. Na most, a kormány, ezen belül a minisztérium, tehát az Emberi Erőforrások Minisztériuma és az államtitkárságai nagyon intenzíven dolgozik ennek a problémának a megoldásán. Ezt ugye, abból is tudjuk mondani, hogy különösen a recski és a gyöngyösi eset után szinte napi szinten foglalkozunk az ügyel, és kérünk segítséget és megbeszélési lehetőséget az államtitkárságok képviselőivel.

Ha visszatérek a napirend előtti tájékoztatásomra, akkor az is kiderül, hogy a minisztérium részéről hívtunk meg olyan miniszteri biztost, biztosokat, akik kimondottan ezekkel a kérdésekkel foglalkoznak, ők majd be fognak számolni arról, hogy még mit terveznek, illetve hogy mik történtek ezen a területen.

Én a teljesség igénye nélkül egy-két dolgot kiszedtem, kigyűjtöttem, hogy mennyi minden történt az elmúlt években gyermekvédelem megelőzés területén, ami messze nem elég még. Tehát, amíg egyetlen olyan eset is van, hogy bántalmaznak egy kiskorút vagy kapcsolati erőszakban bántalmaznak valakit, addig ugye, nem nyugodhatunk meg, nem dőlhetünk hátra. De hogy csak egy-két példát hozzak fel azért, hogy érzékeltessem, hogy nagyon intenzíven dolgozik ezen a minisztérium.

Itt van például a „Kriziskezelő szolgáltatások fejlesztése” elnevezésű kiemelt konstrukció, ez majd egy egész egytized milliárd forintos keretösszegeből fog megvalósulni. Aztán itt van a „Biztos menedék”, ami egy olyan pályázati konstrukció, amely a kapcsolati erőszak és az emberkereskedelem áldozatait segítő ellátórendszer komplex, elemeit tekintve egymást kiegészítő fejlesztésére irányul; vagy az egyik miniszteri biztos, aki érkezni fog a bizottsági ülésre, erről elég részletesen be fog tudni majd számolni.

Már megjelent a „Védőháló a családokért” pályázat, és ennek keretében a minisztérium támogatásával már 2012 óta futó, ez egy 14-18 éves korosztályt megcélzó prevenció program, ennek az elterjesztésére lehet pályázni. A prevenció program célja az áldozattá és az elkövetővé válás megakadályozása - nagyon fontosnak érzem ezt is, ezt a pályázatot. Emellett a tervek szerint a „Családbarát ország” kiemelt konstrukció biztosít lehetőséget egy olyan, szintén egy komplex szemléletformáló, figyelemfelkeltő kampány megvalósítására, amely a kapcsolati erőszak elfogadhatatlanságára, a bántalmazottakat támogató segítségnyújtási lehetőségekre hívja fel a figyelmet.

Én ezeket azért tartom nagyon fontosnak, mert ha belegondolunk a kapcsolati erőszak témakörbe, és belegondolunk abba, hogy a kiskorúakat milyen típusú bántalmazások, sérelmezések érik, akkor azt tudjuk mondani, hogy javarészt a jogszabályok és a rendszerünk idáig azt tudta kezelni, amelyik eset kiderült, tehát onnantól kezdve tudunk megoldási javaslatokat tenni egy gyermekbarát kihallgató szoba létrehozására és így tovább. De nagyon fontos az, hogy a társadalom szemléletét alakítsuk, hogy egy szomszéd, egy barát, egy pedagógus, egy iskolában a gyermek barátjának a szülője, bárki, akiben feléled a gyanú, hogy mondjuk egy kiskorút bántalmazás ér, az merjen lépni. Tehát nagyon fontosnak érzem ezt a részét is, hogy eljussunk olyan pontig, hogy növekedjen annak a száma, hogy a társadalom úgy ítélje el ezt a tevékenységet, hogy jelez is, hogy ezt elítéli és mer lépni. Ezek a programok, vagy legalábbis egy részük ezek pontosan arra irányulnak, hogy változzon a társadalom hozzáállása ezekhez az esetekhez.

És végszóként azt még hadd mondjam el, de ezt nyilván a bizottság tagjai tudják, hogy aláírtuk a Lanzarote-i Egyezményt, bocsánat: ratifikáltuk, amely ugye, az Európa Tanácsnak a gyermekek szexuális kizsákmányolása és szexuális zaklatása elleni védelméről szóló egyezmény. Ezt is nagyon fontosnak tartom, ennek a végrehajtása is folyamatban van. Köszönöm szépen.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, és visszaadom az ülés vezetését elnök asszonynak.

(Az ülés vezetését dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz), a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Az előterjesztőn kívül van-e még valaki, aki szeretne hozzászólni? *(Jelzésre:)* Vágó Sebestyén, parancsolj!

VÁGÓ SEBESTYÉN alelnök (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Sajnos azt kell mondanom, és akkor innen üzenem a kormánynak is, vagy akár a Fidesz munkacsoportjának is, hogy elrontották a sorrendet. Mert lehet a krízisellátásnak az elterjesztettségét vagy a befogadó készségét növelni, meg lehet a krízisellátást javítani, csak az a baj, hogy amíg nem derül fény nagyon sok esetre, addig hiába van krízisellátás, ha az a családon belüli titok marad. Igen, és ebben fontos akár a társadalomnak a felvilágosítása, meg a szemléletformálása, mert mondjuk a szomszéd, meg az ismerős, meg az osztálytárs az, aki nem szankcionálható tagja a gyermekvédelmi jelzőrendszernek.

Csak mindezt meg kell hogy előzze az, hogy igenis ki kell dolgozni a szankciórendszerét annak, hogyha valamelyik ellátórendszernek valamelyik tagja mulaszt, akkor annak következményei legyenek, mert őt nem érzékenyíteni kell, hanem fel kell hívni a figyelmet nyomatékosan, akár jogszabályokkal is az ő kötelezettségére. Mondjuk egy gyerekorvos, ha egy megvert gyerekről nem jelent a gyermekvédelmi szolgálatnak, akkor ő akár a praxisával is játsszon vagy akár börtönbüntetéssel is játsszon, mert sajnos nagyon-nagyon sok esetben a tragédiák a jelzőrendszer tagjainak, és nagyon sok esetben egyébként a gyámhatóság mulasztásának a következményei lettek.

Tehát amíg ennek nincs meg a felelőssége, nincs egyébként konkrétan leírva a feladata, hogy mit tegyen, meg nincs a szankciórendszer kidolgozva, addig lehet krízisellátókat létrehozni, csak egy zárt családban meggyilkolt gyermek helyzetén ez már nem igazán változtat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Az őszi meghallgatási sor előtt javaslom, hogy a múlt heti ombudsmani vizsgálatot olvassák végig. Remek jelentés, és végigveszi a felelősöket. Majd beszélünk róla. Visszaadom a szót Bangóné Borbély Ildikónak.

Bangóné Borbély Ildikó válaszai

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Köszönöm, elnök asszony, hogy felhozta az ombudsmani jelentést és a parlamenti meghallgatást. Én ott is elmondtam, hogy minden képviselőnek kötelezővé tenném, hogy ezen a napirendi ponton ott legyen, mert szerintem egy nagyon súlyos problémáról beszélünk, és sajnos a Népjóléti bizottság tagjai közül sem vett mindenki részt ezen a vitán. Van egy sejtésem, hogy magát a jelentést sem túl sokan olvassák el a képviselők közül, és köszönöm, hogy említette elnök asszony, hogy jó lenne, ha mindenki átlapozná.

Pontosan ez a jelentés is rámutat arra, hogy hiába van, úgymond, Magyarországon egy jó jelzőrendszer, és nagyon sok elemből áll, hiába van a

jelzőrendszernek a látókörében az eset, ezek mégis megtörténnek. Ha most az utóbbi hetekben a gyermekvédelmi rendszerben és otthonokban történt bántalmazásokat is vesszük, ami már tényleg nem családban történik, hanem a bentlakásos otthonokban, akkor tényleg azt mondom, hogy egy óriási problémáról beszélünk, és én a felszólalásomban is elmondtam, hogy sajnós úgy néz ki, hogy ebben nem igazán tudunk előrelépni. Amikor gyermekbántalmazásokról beszélünk, a KSH mostani adataiból az derül ki, hogy az idén már 17 gyermek halt meg Magyarországon bántalmazás kapcsán, itt elindult a nyomozás, és tavaly, 2015-ben egész évben 17 gyermek halt meg, és most csak még augusztusig néztük.

Rettenetes számokról beszélünk, és azért tettük ezt a kezdeményezést, és tényleg kérem a bizottságot, hogy vigyük a parlament elé, ha meg valami úton-módon a kormánypárt leszavazza, akkor kérem, hogy tegye meg ő maga, hogy erről tudjunk beszélni, mert szerintem ez sokkal súlyosabb. Tényleg beszélünk kell arról is, hogy magának az átalakításnak milyen következményei lettek, pozitív vagy negatív, jó irányba haladunk-e, és mit kell még megtennünk annak érdekében, hogy ezeket az eseteket minél kevesebbre tudjuk lecsökkenteni. Gyerekekről beszélünk, azt gondolom, hogy mindent meg kell tennünk, és nagyon nagy felelősségünk van ebben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Zárszóként még egyszer annyit tudnék megismételni, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériumának több államtitkársága is, sőt más minisztériumok államtitkárságai is dolgoznak együtt a probléma megoldásán. Ősszel többek között a népjóléti bizottsági meghallgatásokkor erre sort tudunk keríteni, és megpróbáljuk megtenni a tőlünk telhetőt.

Határozathozatal

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki az, aki támogatja a határozati javaslatot. *(Szavazás.)* Öt igen. Ki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Kilenc tartózkodással a bizottság nem támogatja a határozati javaslat tárgysorozatba vételét.

Egyebek

Tisztelt Bizottsági Tagok! Az egyebek között van feladatunk. Kiosztottunk egy határozati javaslatot, amely a Népjóléti bizottság határozati javaslata lenne. Ez egy olyan határozat lenne, amely a módosítási kezdeményezések benyújtásának határidejéről rendelkezik. Itt arról lenne szó, hogy ha módosítás érkezne valamelyik törvényjavaslathoz, az a bizottság ülését megelőző munkanap végéig be kell hogy érkezzon. Ez elsősorban nem képviselőtársaimat érinti, hanem mindenkit. Tehát, ha ezt a határozatot elfogadjuk, akkor ez azt jelenti, hogy lesz időnk arra, hogy a beérkezett módosító indítványokat érdemben meg tudjuk nézni, és határozzunk is.

Csak szeretném hozzátenni, hogy a mi bizottságunkban az volt a gyakorlat, hogy jómagam nem fogadtam el az utolsó pillanatban beérkezett módosítási kezdeményezéseket. Van-e, aki szeretne hozzászólni? *(Jelzésre:)* Bangóné Borbély Ildikó!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Megértettük, és talán még támogatandó is lenne, csak kérdésem van, hogy ha ezt most elfogadjuk, akkor lehet-e ennek szankciója, ha továbbra is, mondjuk, előfordul az, hogy az utolsó pillanatban nyújtanak be... *(Rig Lajos: Nem kerül ide.)* Értem, hogy nem kerül ide, csak akkor majd nem. Mindegy.

ELNÖK: Ebben az esetben a Népjóléti bizottság szabályzatával ellentétben kerülne be a módosító javaslat, tehát nincs meg az a jogi lehetőség, hogy tárgyaljuk. Tehát be sem kerülhet.

Ki az, aki támogatja a határozati javaslatot? *(Szavazás.)* Tizenkettő igen. Ki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Kettő tartózkodás.

Nagyon szépen köszönöm a részvételt és a munkát. Az ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 35 perc.)

Dr. Selmeczi Gabriella
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Turkovics Istvánné és Horváth Éva Szilvia